

Поштована Лариса Ивановна,

дозволите ми да Вам кроз "неколико" реченица представим своје активности и утиске студентског живота у Санкт Петербургу.

Први утисак кажу да је најбитнији и да најдуже остаје у сјећању.

"Ја ходам по руском тлу, ово је Русија... Не могу да вјерујем...Како је вруће, није хладно, како то... Ови причају руски, руски полицајац, ово је Рус - прави, правцати "круглый" Рус... Ово је моћ." Тај први "моћни" утисак, та спознаја да сам ја, Невена М. из мале државе, малог града, у великој, далекој Русији, то је нешто што се не заборавља, као ни захвалност лично Вама, даље и нашој држави, министарству, што у данашњој економској кризи имамо могућност да доживимо такво искуство. То није отићи до Аустрије, Њемачке, земаља близу нама, то је Русија, далека, "моћна" Русија.

Кроз своју "кратку" посјету Санкт Петербургу сам упознала и стекла пријатеље из разних земаља. Студентски дом смо дијелили са студентима из Финске, Турске, Мађарске, Пољске, Сирије, Јапана, Кореје, Кине, итд. Од једног пријатеља из Кине, умјетника Чоа, остала ми је животна успомена - нацртао је мој портрет.

Што се тиче школе, учествовали смо у разним активностима (поред свакодневних предавања):

Посјетили смо музеје, у представи "Маскарад" изабрана сам од стране професорице књижевности за главну улогу, јединствено искуство, глумила сам у драмској представи. Посјетили смо Гимназију у којој сам држала часове и предавање ученицима о Босни и Херцеговини / Републици Српској, одговарала на њихова питања у вези наше државе, пила чај са руководством школе. Освојила сам треће мјесто на фото-конкурсу: "Русија очима страног студента". Добила сам сертификат о свом школовању, на "РГПУ им. А.И. Герцена", гдје сам похађала наставу на катедри РКИ (руски језик као страни), а такође и на редовном факултету са "правим" Русима.

Што се тиче ваншколских активности, сматрам да сам, с обзиром да нам је "руски минус и петроградски вјетар" убрзо стигао, обишла много тога: "Петергоф" - на првом мјесту из два разлога. Први - разгледница Санкт Петербурга и други - давно, када још нисам знала да ћу једног дана изучавати руски језик, гледала сам прилог о "Петергофу" и одушевила се, не знајући да ћу много година касније и сама шетати кроз ту љепоту и правити прилог за своје родитеље и пријатеље. Даље, "Эрмитаж", "Кунсткамера", "Всероссийский музей А.С. Пушкина", "Санкт-Петербургский океанариум", "Военно-исторический музей", "Исакиевский собор" Собор "Спас на крови", "Сампсониевский собор", "Смольный собор", "Летний сад", "Царское село", "Петропавловская крепость", "Казанский собор", "Дворцовая площадь", "Чижик-Пыжик" - ово ми је била тема за један састав јер легенда каже ко баци новчић са мостића на мали кип, и остане ту (не падне у воду), испуниће му се жеља. Мој је остао.

Посјетили смо „балску салу" гдје смо са студентима Поморског факултета учили како се плеше на балу, "Филармония им. Шостаковича", универзитетску библиотеку РГПУ "Герцен". Видјели смо ноћни живот Санкт-Петербурга, "вечеринке" и славили рођендане у дому са разним студентима. Возили смо се каналима Санкт-Петербурга.

Ово су само неки примјери мог живота тамо, до сутра бих могла писати све детаље, али надам се да је ово довољно да Вам представим своје животно искуство.

Хвала Вам!

С поштовањем, Невена Маринковић, студент IV-те године, Паневропског универзитета Апеирон, на катедри "Руски језик и књижевност"